

การพัฒนามาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา

กษมน รุ่งโรจน์รังสรรค์ ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ และ กาวรินทร์ รักษ์บำรุง
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา ตัวอย่างวิจัยนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาจำนวน 1,184 คน การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยายและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

ผลการวิจัยพบว่า

1. โมเดลตัวบ่งชี้ของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่า $X^2 = 328.73$, $df = 296$, $p = 0.09$, $RMSEA = 0.01$, $CFI = 1.00$, $GFI = 0.99$, $X^2/df = 1.11$

2. โมเดลคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษามีทั้งหมด 7 องค์ประกอบรวม 41 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบการยอมรับตนเองและผู้อื่น ความมุ่งมั่นในเกมนักกีฬา ความเสียสละ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความมีวินัยนักกีฬา ความมีมารยาท และความยุติธรรมมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.91, 0.93, 0.96, 0.89, 0.89, 0.91 และ 0.89 ตามลำดับ

คำสำคัญ: คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา / นักกีฬาสถาบันการพลศึกษา / สถาบันการพลศึกษา

A development of the Sportsmanship Scale of Athletes in The Institute of Physical Education

Kasamon Rungrotrangsarn, Narongsak Rorbkorb and Tavarintorn Rukbumrung³

Faculty of Education Prince of Songkla University, Pattani Campus

Abstract

This study aimed to develop the sportsmanship scale of athletes in the Institute of Physical Education. Samples were 1,184 athletes randomly selected from the Institute of Physical Education. The sportsmanship scale was examined the quality with employing the second-ordered confirmatory factor analysis for construct validity examination. The findings were as follow.

1. The second-ordered confirmatory factor analysis showed the measurement model fit the empirical data ($X^2 = 328.73$, $df = 296$, $p = 0.09$, $RMSEA = 0.01$, $CFI = 1.00$, $GFI = 0.99$, $X^2/df = 1.11$).

2. The sportsmanship scale comprised of seven components: acceptance of ourselves and others, commitment in games, sacrifice, game spirits, discipline athletes, courteousness, and justice in games. The scale consisted of 41 five-scale items. The factor loading of each factors were 0.91, 0.93, 0.96, 0.89, 0.89, 0.91 and 0.89 respectively.

Keywords: composite indicator / sportsmanship / The Institute of Physical Education

Corresponding Author : Miss Kasamon Rungrotrangsarn Faculty of Education Prince of Songkla University, Pattani Campus. E-mail : kasamon_pui@hotmail.com

บทนำ

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา นอกจากจะมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะกีฬาให้แก่ผู้เรียนแล้ว การปลูกฝังค่านิยมอันดีงามด้านกีฬา ก็เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนไม่อาจละเลยได้ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 ที่พระราชทานในพิธีเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียน ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2505 มีใจความถึงส่วนหนึ่งถึง ความมีน้ำใจนักกีฬาว่า “การกีฬานั้นสำคัญมาก นอกจากจะทำให้ นักเรียนและประชาชนมีกำลังกายและอนามัยที่ดีแล้ว ยังช่วยฝึกจิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญอดทน รู้แพ้ รู้ชนะ มีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจผู้แพ้ มีจิตใจเป็นนักกีฬาโดยแท้” ดังจะเห็นว่ากีฬา มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมค่านิยมดีงามให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

การส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา จำเป็นจะต้องสอดแทรกกับกิจกรรมการเรียนการสอน (Miller D.K., 2006) กล่าวว่า การเรียนพลศึกษานอกจากผู้สอนจะให้ความสำคัญกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ตามแนวคิด Bloom's taxonomy ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัยแล้ว คุณลักษณะด้านจิตพิสัยไม่ว่าจะเป็นความสนใจ ค่านิยม เจตคติ และอารมณ์ก็เป็นสิ่งสำคัญ หากสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่ดีได้ คุณลักษณะด้านจิตพิสัยที่ดีย่อมเกิดขึ้น การเรียนการสอนควรพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวให้สอดคล้องกัน เช่นเดียวกับแนวคิดของ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) ที่ว่าการสอนพลศึกษาที่ถูกต้องนั้นผู้สอน

จะต้องจัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศเอื้อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา 5 ด้าน คือ (1) สมรรถภาพทางร่างกาย (2) ความรู้และความเข้าใจวิธีการเล่นหรือกติกาการเล่น (3) ทักษะการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานที่พอจะนำไปใช้เล่นตามอัธยาศัยของตนเองได้ (4) คุณธรรม และ (5) ด้านเจตคติที่ดี

น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมส่วนบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าถูกต้องเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นความสุภาพอ่อนโยน การรู้แพ้รู้ชนะ มีความยุติธรรม มีมารยาทดีงาม เป็นพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติทั้งในการแข่งขันกีฬา และในชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ถึงการปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ การตัดสินถูก ผิด ควร ไม่ควร รากฐานของจิตวิญญาณตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจ กฎเกณฑ์ หรือกฎหมาย แต่ตั้งอยู่บนหลักของความยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับของสังคม พิอาเจต์ Jean Piaget อ้างถึงใน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2554) กล่าวถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ว่าเป็นไปตามขั้นกับวัย เช่นเดียวกับพัฒนาการทางเขาวนปัญญา โดยเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคม โคลเบิร์ก Kohlberg อ้างถึงใน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2554) ที่ได้นำมาพัฒนาเป็นแนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นตอนต่างๆ เริ่มจากขั้นตอนการลงโทษและการเชื่อฟัง การใช้กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตนเอง การสร้างความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” การรู้บทบาทหน้าที่และประพฤติตามกฎระเบียบสังคม การรู้จักรักษาสัญญาสังคมและทำตามคำมั่นสัญญาเพื่อการยอมรับของผู้อื่น และการยอมรับและปฏิบัติตามหลักการคุณธรรมสากล

เพื่อความยุติธรรมในการอยู่ร่วมกัน แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของฟิอาเจต์และโคลเบิร์ก ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายทางการศึกษา ในทางพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน ได้นำมาเป็นแนวทางพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมทางการกีฬาของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นการประพฤติตนให้เคารพกฎกติกาการแข่งขัน และการมีมารยาทในการเล่นกีฬาซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของน้ำใจนักกีฬา

สถาบันพลศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งที่มีการจัดการศึกษา โดยมีการมุ่งเน้นทั้งเชิงนโยบายและวิสัยทัศน์ในการพัฒนาทางด้านการจัดการศึกษา และพัฒนาในด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ตามพันธกิจของสถาบันการพลศึกษา ปี 2556 ซึ่งในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จะต้องมุ่งเน้นให้นักกีฬามีความเป็นเลิศทางการกีฬา และควบคู่ไปกับการจัดการการศึกษา สามารถที่จะทำให้นักกีฬานำมาพัฒนาตัวเองในการแข่งขันกีฬา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2523) น้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและทุกคนสามารถที่จะมีได้ ไม่จำเป็นว่าผู้นั้นจะเป็นนักกีฬาหรือไม่ บุคคลทั่วไปก็สามารถมีน้ำใจนักกีฬาได้โดยการแสดงออกให้เห็นถึงน้ำใจจริงของเขา ที่เข้าลักษณะผู้มีน้ำใจนักกีฬา ก็สามารถเรียกบุคคลนั้นว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ดังนั้น น้ำใจนักกีฬาจึงควรมีได้ในบุคคลทุกประเภท (กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ, 2552)

พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ถูกกำหนดโดยคุณลักษณะภายในของบุคคลทั้งสิ้น ในการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักจิตวิทยาสาขาการวัดและประเมินผลพยายามดำเนินการให้มีความถูกต้องและตรงตามโครงสร้างคุณลักษณะมาโดยตลอด กระบวนการตรวจสอบความตรงเชิง

โครงสร้างของเครื่องมือถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนามาตรวัดคุณลักษณะทางจิตวิทยา (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) กล่าวถึงการวัดทางจิตวิทยาว่าเป็นการวัดคุณลักษณะภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง วัดสิ่งที่เป็นนามธรรม ต้องอาศัยการวัดทางอ้อมตามแนวคิดของนักวัดผลที่แสดงออกในรูปของทฤษฎีการวัด ทฤษฎีการทดสอบ มาช่วยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะภายในที่ต้องการวัดกับพฤติกรรมที่แสดงออก ให้สอดคล้องกับการตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎี ที่เป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และส่งเสริมกระบวนการสร้างทฤษฎี และการทดสอบทฤษฎี ต้องวิเคราะห์ทั้งกระบวนการ พัฒนามาตรวัด เพื่อให้ได้หลักฐานสนับสนุนความตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดจากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า เครื่องมือที่มีการพัฒนาไว้มี 2 ประเภท คือ (1) แบบทดสอบเลือกตอบชนิดที่มีสถานการณ์เป็นข้อคำถามแล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบตามสถานการณ์ (กนกวลี เอ่งฉ้วน, 2529) (กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์, 2533) (สดีไส ยาทองไชย, 2540) (วสันต์ ยงศรีปัญญะฤทธิ์, 2550) และ (2) แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบ ระบุพฤติกรรมตนเองตามระดับการเกิดหรือตามความรู้สึก (สุพนิต อิทธิวุฒิ, 2555) (กลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) ในส่วนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่สร้างนั้นพบว่า มีการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญ ความตรงตามสภาพ และความเที่ยงของเครื่องมือเป็นหลัก ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ขั้นพื้นฐานยังไม่ได้ตรวจสอบยืนยันความตรงเชิงโครงสร้างของคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาตามทฤษฎีที่ได้มีการกล่าวไว้ จึงเป็นการ

จุดอ่อนประการหนึ่งในเรื่องคุณภาพของเครื่องมือวัด
คุณลักษณะทางจิตวิทยาที่สร้างขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว
“ความมีน้ำใจนักกีฬา” เป็นคุณธรรมจริยธรรม
ส่วนบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าถูกต้อง
เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นความสุภาพอ่อนโยน การรู้แพ้
รู้ชนะ การมีความยุติธรรม มีมารยาทดีงาม ซึ่งเป็น
พฤติกรรมสำคัญที่นักกีฬาควรปฏิบัติได้ทั้งในการ
แข่งขันกีฬาและในชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกัน
ในสังคมอย่างมีความสุข แต่จากการศึกษางานวิจัย
ที่ผ่านมาเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะ
ความมีน้ำใจ กลับพบว่ายังมีหลักฐานการตรวจสอบ
คุณภาพความตรงเชิงโครงสร้างไม่มากนัก วิธีการ
ส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ต่างเป็นวิธีการขั้นพื้นฐานและ
ยังคงอาศัยแนวคิดทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม
เป็นหลัก ผู้วิจัยมีความตระหนักถึงความสำคัญของ
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดคุณลักษณะดังกล่าว
เนื่องจากคุณภาพของเครื่องมือเป็นปัจจัยที่นำไปสู่
คุณภาพของผลการวัด จึงมีความสนใจที่จะสร้าง
และพัฒนามาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬา โดยศึกษา
หลักฐานที่เป็นการตรวจสอบยืนยันความตรงเชิง
โครงสร้างของคุณลักษณะที่กำหนดขึ้นด้วยวิธี
วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อจะ
สามารถนำเครื่องมือไปใช้วัดพฤติกรรมของนักกีฬา
ได้อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา
และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาทางการพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อพัฒนา
มาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักกีฬาสถาบัน
การพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือ คือ

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิง
โครงสร้างของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาสถาบัน
การพลศึกษา และตรวจสอบความสอดคล้องของ
โมเดลคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา
สถาบันการพลศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา
มาตรวัดเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา
สถาบันการพลศึกษา โดยผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการ
2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. การสังเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจ นักกีฬา

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ที่
เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ความมีน้ำใจนักกีฬาได้องค์ประกอบทั้งหมด 7
องค์ประกอบ 41 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การยอมรับตนเอง
และผู้อื่น 2) ความมุ่งมั่นในเกมกีฬา 3) ความเสียสละ
4) การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 5) ความมีวินัยนักกีฬา
6) ความมีมารยาท และ 7) ความยุติธรรม ดังตาราง
ที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างและนิยามคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนตัวบ่งชี้
การยอมรับตนเองและผู้อื่น	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองและผู้อื่น การเข้าใจสาเหตุของการกระทำและผลของการกระทำทั้งของตนเองและผู้อื่น	6 (ข้อที่ 1-6)
ความมุ่งมั่นในเกมส์กีฬา	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความตั้งใจ ความพยายาม กระทำการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยการเอาชนะใจตนเองและผู้อื่น	7 (ข้อที่ 7-13)
ความเสียสละ	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการแบ่งปัน ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นทั้งด้านวัตถุ และการกระทำโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ	5 (ข้อที่ 14-18)
ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการยอมรับผลของการแข่งขัน การตัดสินใจของกรรมการ การให้อภัยในความผิดพลาดของทีมหรือคู่แข่ง	5 (ข้อที่ 19-23)
ความมีวินัยนักกีฬา	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายกติกา ระเบียบข้อบังคับ และข้อตกลงต่างๆ อย่างเคร่งครัด	5 (ข้อที่ 24-28)
ความมีมารยาท	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสุภาพ นอบน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะ ให้เกียรติและเคารพด้วยความจริงใจ ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น	7 (ข้อที่ 29-35)
ความยุติธรรม	นักกีฬาที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเสมอภาค ไม่มีการเอารัดเอาเปรียบ ความลำเอียง ทั้งในระหว่างการแข่งขันหรือนอกเวลาแข่งขัน	6 (ข้อที่ 36-41)
รวม		41

ตอนที่ 2. การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในปีการศึกษา 2559 ที่เป็นนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 4,923 คน ในการกำหนดขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตัวอย่างขั้นต่ำในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ตามแนวคิดของ

(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ที่ได้เสนอไว้ว่า ขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสม ควรมีจำนวนอย่างน้อย 5 -10 คน ต่อหนึ่งตัวแปร หรือ 10-20 คน ต่อหนึ่งพารามิเตอร์ ดังนั้นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวนขั้นต่ำ 1,000 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยทำการสุ่มสถาบันการพลศึกษาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกสถาบัน

การพลศึกษาตามภูมิภาคโดยแบ่งเป็น 4 ภูมิภาค หลังจากจำแนกภูมิภาคแล้วทำการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มสถาบันการพลศึกษาภูมิภาคละ 2 วิทยาเขต และทำการสุ่มนักกีฬาหลังจากจำแนกวิทยาเขตแล้วทำการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มนักกีฬาวิทยาเขตละ 150 คน ได้ขนาดของตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,184 คน

ผลการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความตรงและความสำคัญของตัวบ่งชี้

หลังจากที่ผู้วิจัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬาแต่ละด้าน และผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญในเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยได้นำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปสำรวจความเหมาะสมจากตัวอย่างนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1,184 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันพบว่ามีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.80 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่

ผลการทดสอบความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบในระดับดีมากและผลการทดสอบนัยสำคัญของ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($Sig = 0.001$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็น เมทริกซ์เอกลักษณะตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตามโมเดลตัวบ่งชี้ของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ (Chi-square) ที่แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($X^2 = 328.73$, $df = 296$, $p = 0.09$) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ปรับค่า (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.01 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (relative Chi-Square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างค่าไค-สแควร์ กับจำนวนองศาอิสระ ($Chi-Square/df$) มีค่าเท่ากับ 1.11 นั้นแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา
สถาบันการพลศึกษา

องค์ประกอบ	สป.ส.น้ำหนัก องค์ประกอบ (β)	SE	t	R ²	สป.ส.คะแนน องค์ประกอบ
ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น (Accept)					
ข้าพเจ้ามั่นใจว่าตนเองสามารถแข่งขันชนะถ้าได้ รับเลือกเป็นตัวแทน (a1)	0.74	-	-	0.55	0.09
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม (a2)	0.76	0.03	30.29*	0.57	0.09
ข้าพเจ้ายอมรับการตัดสินใจของโค้ชถึงแม้จะมีความ คิดเห็นไม่ตรงกัน (a3)	0.75	0.04	26.09*	0.56	0.07
ข้าพเจ้ายอมรับการตัดสินใจของกรรมการ โดยไม่ได้แย้ง ใดๆ (a4)	0.81	0.04	28.64*	0.66	0.13
ข้าพเจ้าเชื่อว่าความสามารถของข้าพเจ้าไม่ด้อยไปกว่า ผู้เล่นคนอื่นเลย (a5)	0.84	0.04	29.49*	0.71	0.16
เมื่อมีโอกาสลงแข่งขันข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะชนะได้ด้วย ความสามารถของตัวเอง (a6)	0.78	0.04	27.24*	0.62	0.17
ด้านความมุ่งมั่นในเกมกีฬา (Earnestness)					
ข้าพเจ้าจะตั้งเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนก่อนการแข่งขัน (a7)	0.76	-	-	0.58	0.17
ข้าพเจ้าจะต้องแข่งขันให้เต็มความสามารถทุกครั้ง ไม่ว่าร่างกายไม่ไหวแล้วก็ตาม (a8)	0.74	0.03	31.61*	0.54	0.09
ข้าพเจ้าจะพบกับเพื่อนร่วมทีมเพื่อนำมาให้แข่งขัน เต็มความสามารถ (a9)	0.76	0.04	26.84*	0.58	0.06
ข้าพเจ้าจะเตรียมตัวฝึกซ้อมกีฬามากกว่าปกติเมื่อใกล้ ถึงเวลาแข่งขันจริง (a10)	0.77	0.04	25.76*	0.59	0.00
ข้าพเจ้าจะศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขันเพื่อวางแผน ในการซ้อมและแข่งขันจริง (a11)	0.83	0.05	26.23*	0.69	0.24
ข้าพเจ้าแข่งขันกีฬาอย่างมีสติ รอบคอบ และมีสมาธิ (a12)	0.80	0.04	27.44*	0.64	0.05
ข้าพเจ้ามาฝึกซ้อมตามเวลาที่นัดหมาย แม้จะไม่สบาย ก็ตาม (a13)	0.79	0.04	24.65*	0.62	0.17
ด้านความเสียสละ (Sacrifice)					
ข้าพเจ้าจะให้เพื่อนเป็นผู้เลือกอุปกรณ์การซ้อมก่อน เสมอ (a14)	0.71	-	-	0.50	0.07
ข้าพเจ้าจะแบ่งปันหรือให้ยืมอุปกรณ์ เมื่อเพื่อนลืม นำมา (a15)	0.75	0.03	29.18*	0.56	0.03

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา (ต่อ)

องค์ประกอบ	สปส.น้ำหนัก องค์ประกอบ (β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือกับอุปกรณ์ทุกครั้งแม้บางครั้ง มีภารกิจสำคัญที่ต้องทำ (a16)	0.76	0.04	25.58*	0.58	0.12
ข้าพเจ้ายินดีให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่เมื่อเพื่อน ร่วมทีมต้องการความช่วยเหลือ (a17)	0.72	0.04	21.18*	0.52	0.09
ข้าพเจ้ายอมใช้เวลาฝึกซ้อมมากกว่าคนอื่นเพื่อให้ สามารถเล่นกับทีมได้ดี (a18)	0.76	0.04	22.41*	0.58	0.19
ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย (Sportsmanship)	0.75	-	-	0.56	0.24
ข้าพเจ้ายอมรับผลการแข่งขันไม่ว่าผลการแข่งขันนั้น จะแพ้หรือชนะ (a19)	0.72	0.03	27.29*	0.52	0.04
ข้าพเจ้าจะไม่หงุดหงิดเสียใจถึงแม้จะแพ้การแข่งขัน (a20)	0.72	0.03	27.29*	0.52	0.04
ข้าพเจ้าจะขอโทษและให้อภัยทุกครั้ง เมื่อการแข่งขัน เสร็จสิ้น (a21)	0.77	0.04	24.84*	0.59	0.12
ข้าพเจ้าเคารพและยอมรับในการตัดสินของกรรมการ (a22)	0.73	0.04	24.22*	0.54	0.09
ข้าพเจ้าแสดงความยินดีกับคู่แข่ง เมื่อตนเองแพ้การ แข่งขัน (a23)	0.83	0.04	26.90*	0.68	0.27
ด้านความมีวินัยนักกีฬา (Discipline)					
ข้าพเจ้ามาฝึกซ้อมตรงตามเวลาที่กำหนด (a24)	0.82	-	-	0.68	0.18
ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของการเป็น นักกีฬาอย่างเคร่งครัด (a25)	0.84	0.03	41.42*	0.71	0.12
ข้าพเจ้าเคารพกติกาการแข่งขัน โดยไม่มีการขัดแย้ง ใดๆ (a26)	0.80	0.03	41.42*	0.71	0.15
ข้าพเจ้าปฏิบัติตามข้อตกลงของทีมหรือโค้ชอย่าง เคร่งครัด (a27)	0.75	0.03	28.30*	0.57	0.12
ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำแนะนำของผู้ฝึกสอนและปฏิบัติตาม แต่โดยดี (a28)	0.80	0.03	30.50*	0.63	0.17
ด้านความมีมารยาท (Mannerliness)					
ข้าพเจ้าพูดจากับผู้อื่นด้วยถ้อยคำสุภาพ (a29)	0.73	-	-	0.54	0.09
ข้าพเจ้ายกมือขออนุญาตก่อนแสดงความคิดเห็น หรือกระทำการใดๆ (a30)	0.80	0.04	27.86*	0.64	0.16
ข้าพเจ้าให้ความเคารพโค้ช รุ่นพี่ รุ่นน้องทั้งต่อหน้า และลับหลัง (a31)	0.79	0.03	34.84*	0.63	0.12

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา
สถาบันการพลศึกษา (ต่อ)

องค์ประกอบ	สปส.น้ำหนัก องค์ประกอบ (β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
ข้าพเจ้าจะทำความเคารพกรรมการผู้ตัดสินทั้งก่อน และหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น (a32)	0.79	0.04	26.27*	0.62	0.09
ข้าพเจ้าปรบมือแสดงความยินดีให้กับผู้ชนะการ แข่งขัน (a33)	0.79	0.04	26.29*	0.62	0.16
ข้าพเจ้ากล่าวขอโทษทุกครั้ง เมื่อทำผิดพลาดในการ แข่งขัน (a34)	0.76	0.04	24.32*	0.58	0.07
ข้าพเจ้าจะให้เกียรติผู้ตัดสิน ถึงแม้จะขัดแย้งกับตนเอง (a35)	0.78	0.04	24.60*	0.61	0.18
ด้านความยุติธรรม (Justness)					
ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับทุกคนเท่าเทียมกันถึงแม้ จะเป็นคู่แข่งก็ตาม (a36)	0.82	-	-	0.68	0.35
ข้าพเจ้าจะได้แย้งทุกครั้งเมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นผิดแม้ว่า ตนเองได้ประโยชน์ก็ตาม (a38)	0.74	0.05	22.70*	0.55	0.24
ข้าพเจ้าจะภูมิใจทุกครั้งที่ตนเองมีส่วนช่วยให้การ แข่งขันเป็นไปตามกติกา (a39)	0.77	0.03	26.63*	0.59	0.05
ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทีม ต้องเริ่มจากความเท่าเทียมของสมาชิก (a40)	0.78	0.03	27.45*	0.61	0.01
ข้าพเจ้าจะตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นภายในทีมด้วย ความยุติธรรมเสมอ (a41)	0.82	0.03	28.58*	0.67	0.29
ข้าพเจ้าจะเลือกสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าพวกพ้อง (a37)	0.75	0.04	28.81*	0.56	0.09
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับ 2 ความมีน้ำใจนักกีฬา (SPIR)					
ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น (Accept)	0.91	0.02	27.08*	0.84	-
ด้านความมุ่งมั่นในเกมส์กีฬา (Earnestness)	0.93	0.02	27.62*	0.87	-
ด้านความเสียสละ (Sacrifice)	0.96	0.03	25.51*	0.91	-
ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย (Sportsmanship)	0.89	0.02	25.16*	0.79	-
ด้านความมีวินัยนักกีฬา (Discipline)	0.89	0.02	29.40*	0.79	-
ด้านความมีมารยาท (Mannerliness)	0.91	0.02	26.23*	0.83	-
ด้านความยุติธรรม (Justness)	0.89	0.02	28.64*	0.79	-

$\chi^2 = 328.73$, $df = 296$, $p = 0.09$, $RMSEA = 0.010$, $CFI = 1.00$, $GFI = 0.99$, $\chi^2 df = 1.11$

** $P < 0.01$

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบใน
รูปคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบตัวบ่งชี้ของ
มาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบัน
การพลศึกษาพบว่าน้ำหนักองค์ประกอบของทั้ง 7
องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น
(Accept) ด้านความมุ่งมั่นในเกมส์กีฬา (Earnestness)
ด้านความเสียสละ (Sacrifice) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ
รู้ถ้อย (Sportsmanship) ด้านความมีวินัยนักกีฬา
(Discipline) ด้านความมีมารยาท (Mannerliness)
และด้านความยุติธรรม (Justness) มีค่าเป็นบวก
และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีน้ำหนัก
องค์ประกอบเท่ากับ 0.91, 0.93, 0.96, 0.89, 0.89,
0.91 และ 0.89 ตามลำดับ

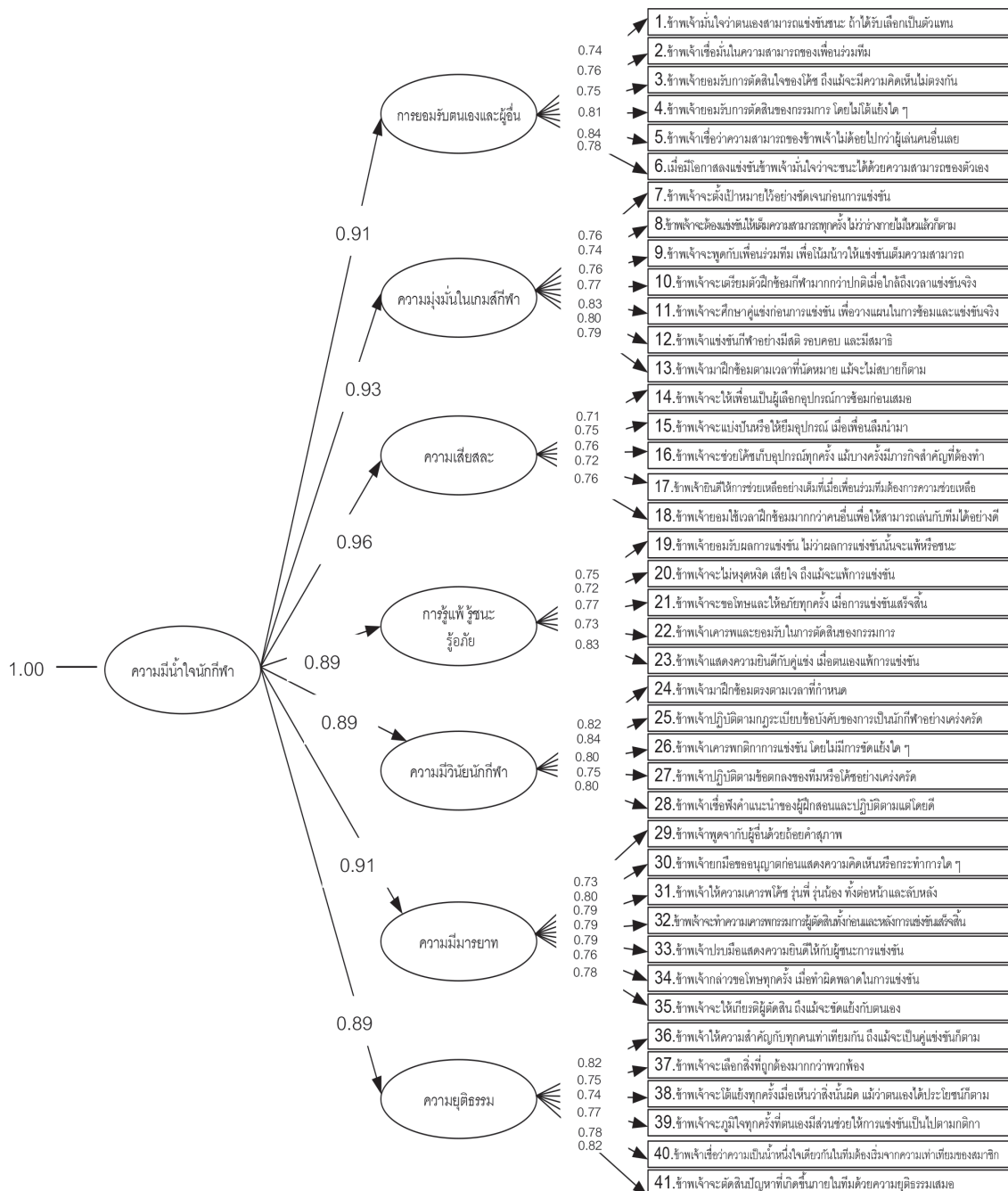
จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
อันดับที่สองของโมเดลตัวบ่งชี้ของมาตรวัดความ
มีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา
สรุปได้ว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้าง
โดยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตัวบ่งชี้
มีน้ำหนักความสำคัญและสอดคล้องกับองค์ประกอบ
ความมีน้ำใจนักกีฬา ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น
และสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังแผนภาพที่ 2

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ของมาตรวัดความ
มีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา
ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ที่เกี่ยวข้อง
กับความมีน้ำใจนักกีฬาสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการศึกษพบว่าความมี
น้ำใจนักกีฬาคอคลุมองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน คือ
(1) ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น (2) ด้านความ
มุ่งมั่นในเกมส์กีฬา (3) ด้านความเสียสละ (4) ด้าน
ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย (5) ด้านความมีวินัยนักกีฬา

(6) ด้านความ มีมารยาท และ(7) ด้านความยุติธรรม
ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์
องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า โมเดล
ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญ
สูงสุด คือ องค์ประกอบด้านความเสียสละเป็น
คุณลักษณะที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ซึ่งการ
เป็นนักกีฬาที่ดีจะต้องแสดงถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับการ
แบ่งปันให้ความช่วยเหลือผู้อื่นทั้งด้านวัตถุ และ
การกระทำโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ (หรรษา
แดงภักดี, 2536) (สดใส ยาทองไชย, 2540) (สรารุณ
พงษ์พิพัฒน์, 2544) (วสันต์ ยงศรีปัญญาฤทธิ์, 2550)
ได้กล่าวว่า ความเสียสละเป็นคุณลักษณะที่แสดงออก
ของบุคคลในลักษณะของการไม่เห็นแก่ตัว แบ่งปัน
สิ่งต่างๆ ที่ตนพึงมีพึงได้ให้แก่ผู้อื่นตามโอกาสอันควร
สละความสุขสบายส่วนตัวเพื่อผลประโยชน์ของ
บุคคลอื่นหรือต่อส่วนรวมดังนั้น องค์ประกอบด้าน
ความเสียสละจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของ
การเป็นนักกีฬาที่ดี ผลการวิจัยจึงได้แสดงถึงความ
เด่นชัดที่อยู่ภายในตัวบุคคล โดยมีความเสียสละเป็น
ตัวทำนายที่สำคัญอยู่ในอันดับแรก และยังพบว่า
ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านความเสียสละเป็นตัวบ่งชี้
ที่ดี โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญอยู่ระหว่าง 0.71-
0.76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตาม
เกณฑ์ของ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2538) โดยตัวบ่งชี้ที่มี
น้ำหนักความสำคัญสูงสุดคือตัวบ่งชี้ข้อที่ 5 ข้าพเจ้า
เชื่อว่าความสามารถของข้าพเจ้าไม่ด้อยไปกว่าผู้เล่น
คนอื่นเลย และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญต่ำที่สุด
คือตัวบ่งชี้ข้อที่ 1 ข้าพเจ้ามั่นใจว่าตนเองสามารถ
แข่งขันชนะ ถ้าได้รับเลือกเป็นตัวแทน มีความสำคัญ
กับองค์ประกอบดังกล่าวไม่น้อยที่สุด

Chi-square = 328.73, df = 296, p = 0.09243, RMSEA = 0.010, CFI=1.00, GFI= 0.99

แผนภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง
ของมาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา

สำหรับองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมา คือ องค์ประกอบด้านความมุ่งมั่นในเกมกีฬา ซึ่งเป็นองค์ประกอบอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญของคุณลักษณะของการเป็นนักกีฬาที่ดีที่แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับความตั้งใจ ความพยายาม กระทำการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยการเอาชนะใจตนเองและผู้อื่น (ไพฑูรย์ กันสิงห์, 2541)(กลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550)(สรายุทธิพงษ์พิพัฒน์, 2544) (สุพนิต อธิธัญ, 2555) (สุภกิจ วิริยะกิจ, 2557) กล่าวว่า ความมุ่งมั่นเป็นพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตนอย่างเต็มความสามารถ มีความมุ่งมั่นรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเอาใจใส่ มีความเพียรพยายามที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด และผลการวิจัยพบว่าตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านความมุ่งมั่นในเกมกีฬาเป็นตัวบ่งชี้ที่ดี โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญ อยู่ระหว่าง 0.74-0.83 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญสูงสุดที่สุด คือ ตัวบ่งชี้ข้อที่ 11 ข้าพเจ้าจะศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขัน เพื่อวางแผนในการซ้อมและแข่งขันจริงและตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักความสำคัญต่ำที่สุดคือตัวบ่งชี้ข้อที่ 8 ข้าพเจ้าจะต้องแข่งขันให้ชนะ ไม่ว่าร่างกายไม่ไหวแล้วก็ตาม มีความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าวนี้ น้อยที่สุด นอกจากนี้ องค์ประกอบด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น องค์ประกอบด้านความมีมารยาท องค์ประกอบด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย องค์ประกอบด้านความมีวินัยนักกีฬา และองค์ประกอบด้านความยุติธรรม ก็เป็นตัวทำนายที่ดีของความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (หรรษา แดงภักดี, 2536) (สดีไสยาทองไชย, 2540)(สรายุทธิพงษ์พิพัฒน์, 2544)

(วสันต์ ยงศรีปัญญาฤทธิ์, 2550) (ไพฑูรย์ กันสิงห์, 2541) (กลิ่นประทุม แสงสุระ, 2550) (สุพนิต อธิธัญ, 2555) (สุภกิจ วิริยะกิจ, 2557) ดังนั้น องค์ประกอบของความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬา สถาบันการพลศึกษา ทั้ง 7 ด้านนี้ สามารถเป็นตัวทำนายความมีน้ำใจนักกีฬาได้เป็นอย่างดี

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง พบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ที่พัฒนา ขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 328.73$, $df = 296$, $p = 0.09$, $RMSEA = 0.01$, $CFI = 1.00$, $GFI = 0.99$, $\chi^2/df = 1.11$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ดังนั้น มาตราวัดความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬา สถาบันการพลศึกษา มีความตรงเชิงโครงสร้าง จึงกล่าวได้ว่ามาตราวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่มีความถูกต้องแม่นยำในการวัดสิ่งที่ต้องการวัด และวัดได้ตรงตามเกณฑ์ ตลอดจนความตรงเชิงทฤษฎีพื้นฐานของสิ่งที่มุ่งวัด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าโมเดลตัวบ่งชี้ของมาตราวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา สถาบันการพลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 41 มีความเหมาะสมที่หน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถนำมาตราวัดไปใช้ เพื่อประเมินคุณภาพความมีน้ำใจนักกีฬา และใช้เป็นแนวทางพัฒนานักกีฬาให้เป็นผู้มีความมีน้ำใจนักกีฬา และพัฒนานักกีฬาสู่ความ

เป็นเลิศทางกีฬาต่อไปได้

1.2 ผลวิจัยที่พบว่าน้ำหนักองค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬาแต่ละด้าน มีค่าแตกต่างกัน โดยองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือความเสียสละ รองลงมาคือความมุ่งมั่นในเกมกีฬา การยอมรับตนเองและผู้อื่น ความมีมารยาท การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความมีวินัยนักกีฬา และความยุติธรรมตามลำดับ ในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปพัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับประเมินผล สามารถกำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบให้มีความสำคัญแตกต่างกันได้ หรืออาจกำหนดให้เท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้นำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการตรวจสอบคุณสมบัติด้านความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล ตัวบ่งชี้ของมาตรฐานวัดความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬา

สถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในภาพรวมของโมเดลกับตัวอย่างทั่วไป ยังไม่ได้ทดสอบว่าโมเดลตัวบ่งชี้ดังกล่าวจะยังคงมีความเหมาะสมหรือไม่ หากจะนำไปใช้กับตัวอย่างที่มีลักษณะบางประการแตกต่างกัน เช่น ประเภทของบุคคล ระดับการศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเพิ่มเติม เพื่อให้ได้สารสนเทศในเชิงประสิทธิภาพของตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการวัดคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาต่อไป

2.2 การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬาแต่ยังไม่ได้ทำ การศึกษากับกลุ่มคนทั่วไป จึงควรใช้ทำการศึกษากับกลุ่มคนทั่วไปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาให้มีคุณภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา. (2552). “น้ำใจนักกีฬา.” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ
สันทนาการ. 6(3),66-68.
- กนกวลี เอ่งฉ้วน. (2529). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กลั่นประทุม แสงสุระ. (2550). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. (2533). บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสรละ: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการ
เขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ: อารักษ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ไพฑูรย์ กันสิงห์. (2541). ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัย
บูรพา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541ก). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วสันต์ ยงศรีปัญญะฤทธิ์. (2550). บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). “น้ำใจนักกีฬา.” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 1, 20-22.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). ปรัชญา หลักการ วิธีการสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัยกาญจนวาสี. (2547). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2555). ทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวิชัย พงษ์พิพัฒน์. (2544). ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สุพนิต อธิวิรุฒ. (2555). **คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภกิจ วิริยะกิจ. (2557). **ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2554). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สดี ไยทองไชย. (2540). **พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หรรษา แดงภักดี. (2536). **ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Miller, D.K. (2006). **Measurement by the Physical Educator : Why and How**. Singapore: McGraw-Hill Companies.
- http://www.sophon.ac.th/sophon/sema_web/image_king/king3.html (พระราชดำรัสในหลวง). วันที่สืบค้น 28 ตุลาคม 2558
- http://www.nitiphong.com/paper_pdf/phd/FactorAnalysis_concept.pdf. วันที่สืบค้น 28 ตุลาคม 2558